

Brazílie, nebo Argentina?

Brazílii patří menší část vodopádů, asi třetinová. Trasa vymezená pro turisty je jenom jedna, asi kilometr a půl dlouhá. Dojdete po ní k vyhlídce, odkud je na vodopády nejlepší výhled. Uděláte si pár fotek, a to je vlastně všechno. K samotné vodě se nedostanete. Lze ji doporučit těm, kteří mají málo času, anebo jim pohled na vodopády nepřipadá tak úchvatný. Ale ke koukání tu není jenom voda vařící se v přírodním kotli. Vedle mnoha druhů papoušků vás hned u vstupní brány „přepadnou“ nosálové. Jsou tak drzí, že vám sami lezou do batohů. Dokud jim nedáte alespoň něco malého k jídlu, tak se jich nezbavíte.

To v Argentině je to jiné. Z Brazílie vás sem převezve autobus, přestupovat musíte ve městě Puerto Iguazu, ale k vodopádům jede téměř každá druhá linka. Zabloudit je vyložená věc, i v případě, že nevládnete španělštinou.

Hned je poznat, že na turisty v argentinské části hodně mysleli. Je tu pro ně nachystáno šest procházkových tras. Mapku s nimi dostanete po zaplacení vstupného. Pro lepší představivost plánek dokonce obsahuje odhadovanou dobu, kolik která trasa trvá. Jedna vás zavede úplně dolů k vodě, druhá zase po důmyslném systému lávek k spektakulárním výhledům doprostřed vodopádů...

V ceně vstupného je započten i převoz lodí na největší ostrůvek kousek od vodopádů. Další atrakce, jako třeba zmiňovaná plavba člunem k bouřícímu kotli, je za příplatek.

„Pořád je na co se koukat. Kdo si to chce pořádně užít, stráví tu celý den,“ tvrdí Alejandro, jeden ze zaměstnanců národního parku. Turistický průvodce dokonce doporučuje vyhradit si na vodopády dva dny. Při otázce, z které země je pohled na vodopády hezčí, se Alejandro ošívá. Do jednoznačné odpovědi se mu očividně

nechce. „Nejlépe uděláte, když si to z brazilské strany hezky s odstupem prohlédnete, a potom z argentinské hezky zblízka prožijete,“ odpovídá nakonec s úsměvem.

Poněkud spornou otázkou je, kterou dobu si pro návštěvu vodopádů vybrat. Jestli od srpna do listopadu, kdy je spousta vody a bouřící vodopády jsou slyšet na mnoho kilometrů do dálky, anebo v tuhle dobu, kdy je vody méně. V prvním případě se na některá místa v těsné blízkosti řvoucí masy nelze dostat, v tom druhém je zase neuvidíte v plné síle.

Pořád je to ještě divočina

Vodopády Iguacu jsou 80 metrů vysoké, tedy podle Brazilců. Je to možná trochu paradox, ale Argentinci uvádějí výšku jen 72 metrů. Voda se střemhlav vrhá z náhorní plošiny Paraná, kde řeka dosahuje šířky čtyř kilometrů, do úzké rokliny Garganta del Diabla (Děblův chřtán). Prvním Evropanem, který vodopády v roce 1542 spatřil, byl Alvar Nuñez Cabeza de Vaca. Nenadchly jej ani trochu, na rozdíl od mnoha jeho následovníků. V jeho deníku zůstala akorát suchá poznámka, že tu výprava musela přenášet kanoe.

Turistický průmysl zasáhl i sem. Obě města – Puerto Iguazu z argentinské a Foz de Iguazu z brazilské strany – jsou plná hotelů a hotýlků, restaurací a krámků se suvenýry. Ale samotné vodopády zůstaly trochu stranou, tady je to pořád ještě divočina. Obzvlášť v Argentině. Zdejší národní park, který nese stejné jméno jako vodopády, má rozlohu přes padesát tisíc hektarů (v součtu s Brazílií je to přes 180 tisíc hektarů). Tady půjdete hlubokými deštnými pralesy, tady můžete narazit na spoustu divokých zvířat – od půlmetrových papoušků, přes krokodýly a hady až třeba k takovým predátorům, jako jsou pumy nebo jaguáři. ●

ONDŘEJ BÍLEK



DALŠÍ ATRAKCE IGUACU

- Speciální noční prohlídky s některou místní turistickou kanceláří slibují nevsední zážitky. Ovšem konají se jen za úplňku a jasných nocí, kdy je dobře vidět. Turisty lákají na stříbrnou duhu.
- Vodopády si můžete také prohlédnout z ptáčích perspektiv. Z helikoptéry se dá fotit nebo filmovat, let trvá deset minut. V nabídce je i půlhodinový let, při kterém kromě vodopádů zhlédnete i největší hydroelektrárnu na světě Itaipu Dam v Paraguai a také uměle vystavěné hraniční kameny Brazílie, Argentiny a Paraguaye na soutoku řek Iguacu a Paraná. Každý je vyveden v národních barvách. Letenky se prodávají při vstupu do národního parku z brazilské strany.
- Banánovníková cesta – šest kilometrů dlouhá lehká stezka, která vás provede subtropickým pralesem. Nechá vás objevovat pro Evropana nevsední ptáky, flóru a stopy divoké zvěře.
- Malý Safari výlet, i to lze na Iguacu podniknout. Džípy pro-

jedete pralesem a průvodci (mluví i anglicky) vás obeznámí s místní faunou a flórou. Navštívíte i malý vodopád Salto do Macuco. Tady předsednete do člunu a po řece Iguacu poplujete až k Dáblůvu chřtánu, nejkrásnějšímu místu vodopádů. Safari zabere přes dvě hodiny.

● Potkat tady ptáky Macuco, jak hledají potravu, chce jenom trochu štěstí. Tito poměrně velcí sedí ptáci žijí na zemi, skryti pod příkrovem pralesa. Na zemi také hnízdí. Místní tvrdí, že jejich modrá vejce jsou ze všech nejkrásnější.

● Žádné klece, žádná omezení. Takový je zdejší ptáčí park. Žije v něm na 160 druhů ptáků, včetně těch přivezených z jiných kontinentů.

● Chvilí si postát jen pár metrů od Dáblůva chřtánu a nechat se unášet hukotem padající vody. Právě tímto úzkým místem uprostřed vodopádů protéká největší množství vody. Dostanete se k němu po dva kilometry dlouhé lávce, ale pouze z argentinské strany.



FOTO: MICHAL ČEČETKA